

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **Mgr. H. P.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. 4., o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 22. 1. 2019, o odnětí invalidního důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 22. 1. 2019, kterým žalobkyni odňala od 8. 2. 2019 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. 2019 žalobkyně již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 15 %. V řízení o námitkách žalobkyně proti tomuto rozhodnutí bylo novým posudkem o invaliditě zjištěno, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 20 % a to podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 6 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Tuto procentní míru pracovní schopnosti žalobkyně lékař České správy sociálního zabezpečení ve smyslu ust. § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil. Uvedl, že zdravotní postižení žalobkyně není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že její zdravotní stav odpovídá alespoň invalidnímu důchodu pro invaliditu I. nebo II. stupně. Domnívá se, že její současný zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a byl chybně posouzen. Žalobkyně je zaměstnána ve školství a podle sdělení odborného lékaře není schopna pracovat v nadměrném hluku a nemůže používat naslouchadlo pro velké bolesti uší a také z důvodu, že do dnešního dne není ucho zhojeno. Z důvodu zdravotního problému má omezený výkon výdělečné činnosti a její zdravotní stav nedovoluje vykonávat tuto výdělečnou činnost v plném rozsahu. Žalobkyně navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc žalované vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná navrhovala v průběhu řízení po provedeném dokazování zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 3. 4. 2019 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 3. 7. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána od 5. 9. 2017 invalidní ve III. stupni. Dne 9. 1. 2019 byla u žalobkyně provedena kontrolní lékařská prohlídka, při níž pověřený posudkový lékař v posudku vypracovaném pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Karviné posoudil zdravotní stav žalobkyně tak, že u ní nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti byl u ní zjištěn podle kapitola VII, položky 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. o 15 %. Rozhodnutím žalované ze dne 22. 1. 2019 byl žalobkyni ode dne 8. 2. 2019 invalidní důchod odňat. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a o těchto námitkách, jak již bylo uvedeno shora, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 3. 2019, který hodnotil pokles pracovní schopnosti žalobkyně podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 6 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 20 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z kompletní zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickou lékařkou MUDr. C. a jejího nálezu ze dne 1. 11. 2018, z nálezů ORL ambulance MUDr. N. ze dne 20. 12. 2018, z nálezů MUDr. M. ze dne 4. 10. 2018, 13. 9. 2018 a 7. 6. 2019, MUDr. B. ze dne 15. 3. 2019, MUDr. M. ze dne 26. 4. 2019, z nálezů endokrinologické ambulance MUDr. F. ze dne 7. 6. 2018, z nálezů pneumologické ambulance MUDr. S. ze dne 30. 8. 2018, z nálezů neurologické ambulance MUDr. B. ze dne 13. 8. 2018 a z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 3. 4. 2019 označila posudková komise opakující se flegmony a abscesy obou ušních boltců s opakovanými incizemi a drenážemi (histologicky benigní lymfoidní hyperplasie). Jedná se o infekci kůže charakteru lehkého funkčního postižení a toto postižení je srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XII, položce 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti horní hranicí, tj. 15 %. Horní hranici přitom zvolila u uvedené položky s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. Dodala, že u žalobkyně se nejedná o zdravotní postižení takového stupně závažnosti a rozsahu, aby jej bylo možno považovat za středně těžké, těžké či zvláště těžké funkční postižení. Žalobkyně je nadále schopna vykonávat práci učitelky, není schopna práce v hluku a tam, kde je závislost na zvukových signálech. Posudková komise se shodla s posudkovým závěrem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení a naopak nesouhlasila s posudkovým závěrem lékaře České správy sociálního zabezpečení učiněným v námitkovém řízení, který stanovil pokles pracovní schopnosti 20 %, přičemž za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně označil oboustrannou percepční nedoslýchavost středně těžkou. Uvedené zdravotní postižení však posudková komise nepovažuje za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, neboť podle vyšetření audiometrického jsou celkové ztráty sluchu u žalobkyně 39,1 %, což znamená ztrátu slyšení na rozhraní lehké až středně těžké oboustranné nedoslýchavosti; nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti má u žalobkyně onemocnění kůže boltců. Posudková komise závěrem dodala, že uznání invalidity ve III. stupni v roce 2017 bylo učiněno na přechodnou dobu jednoho roku pro prodlužující se léčení s předpokladem zlepšení zdravotního stavu do budoucna. Podle objektivních odborných nálezů je prokazatelné, že k tomuto zlepšení a postupné stabilizaci ohledně onemocnění kůže boltců došlo a že se jedná jen o lehké funkční postižení. Při poklesu pracovní schopnosti 15 % není důvodu pro to, aby žalobkyně nemohla vykonávat nadále svou profesi za uvedených omezení v plném pracovním úvazku a nejedná se u ní o žádný stupeň invalidity. .
7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí 3. 4. 2019 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995, ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. K datu 3. 4. 2019 činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 15 % a tento závěr vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava ze dne 3. 7. 2019, která se ztotožnila se závěrem posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné v tom, že zdravotní postižení žalobkyně je srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XII, položce 1a přílohy k citované vyhlášce, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou recidivující flegmony a abscesy obou boltců a nikoliv percepční nedoslýchavost středně těžká, kterou za rozhodující příčinu považoval lékař České správy sociálního zabezpečení při vypracování posudku pro účely námitkového řízení. Posudek posudkové komise MPSV ČR hodnotí přitom krajský soud za dostatečně úplný a přesvědčivý. Sama žalobkyně totiž při jednání krajského soudu uvedla, že jí nejsou známy podstatné lékařské nálezy, které by posudková komise neměla k dispozici a které by mohly mít vliv na její posudkový závěr. Stejně tak uvedla, že u ní není zjištěno žádné další zdravotní omezení než omezení uvedená v diagnostickém souhrnu v posudku. V neposlední řadě nelze pominout, že na pracování posudku se podílel nejen posudkový lékař, ale také další odborný lékař – internista, tedy lékař z oboru nemoci, která je považována za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Zánik invalidity posudková komise pak odůvodnila zlepšením a postupnou stabilizací ohledně onemocnění kůže boltců s tím, že se jedná o lehké funkční postižení, při kterém je žalobkyně schopna vykonávat dále svou profesi v plném pracovním úvazku.

8. Jelikož k datu 3. 4. 2019 neplnila žalobkyně zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyla invalidní, proto jí invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybně, když napadeným rozhodnutím zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 1. 2019, kterým invalidní důchod žalobkyně v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. července 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.